

ROBERT GALBRAITH

V SLUŽBÁCH
ZLA

Tretí prípad Cormorana Strikea

PLUS

V službách zla

Aj v tlačenej verzii

Objednať si môžete na stránke

www.nakladatelstviplus.cz

www.albatrosmedia.sk

Robert Galbraith

V službách zla – e-kniha

Copyright © Albatros Media a.s., 2016

Všetky práva sú vyhradené.

Nijaká časť tejto publikácie sa nesmie rozširovať
bez písomného súhlasu majiteľov práv.

ALBATROS **MEDIA** a.s.

ROBERT GALBRAITH

V SLUŽBÁCH
ZLA

Preložila Diana Ghaniová

PLUS

CAREER OF EVIL

First published in Great Britain in 2015 by Sphere

Copyright © 2015 J.K. Rowling

Cover Design & Photography: Nico Tylor

© Little Brown Book Group Limited 2015

Osobnostné práva boli uplatnené.

Všetky postavy a udalosti v tejto knihe okrem tých, ktoré sú verejne známe, sú vymyslené a akákoľvek podobnosť so skutočnými osobami, či už živými, alebo mŕtvymi, je čisto náhodná.

Všetky práva vyhradené.

Žiadna časť tejto knihy sa nesmie reprodukovať, uchovávať v informačnom systéme, prenášať v žiadnej forme ani žiadnymi prostriedkami bez predchádzajúceho písomného súhlasu vydavateľa a ani sa nesmie šíriť v inej forme väzby či obálky ako v tej, v ktorej je vydaná, a bez toho, aby následný subjekt, ktorý odkúpi toto autorské právo, sa nemusel zaviazat' dodržiavať obchodné podmienky vrátane tejto podmienky.

Plné znenie licenčných copyrightov je na stranách 498 – 501.

Úryvky z textov Blue Öyster Cult z rokov 1967 – 1994 sú citované s láskavým súhlasom Sony/ATV Music Publishing (UK) Ltd.

www.blueoystercult.com

Album *Don't Fear the Reaper: The Best of Blue Oyster Cult* od Sony Music Entertainment Inc teraz možno dostať na iTunes a u všetkých zvyčajných predajcov hudby.

Translation © Diana Ghaniová, 2016

ISBN v tlačenej verzii 978-80-259-0529-6

ISBN e-knihy 978-80-259-0540-1

Venujem Séanovi a Matthewovi Harrisovi.

*Robte si s týmto venovaním, čo len chcete,
len ho ne...
ne...
nepoužite na obočie.*

I choose to steal what you choose to show
And you know I will not apologize –
You're mine for the taking.

I'm making a career of evil...

Blue Öyster Cult, 'Career of Evil'
Lyrics by Patti Smith

*Chcem si privlastniť, čo vystavuješ na obdiv,
a ty vieš, že sa neospravedlním –
si moja, vezmem si ťa.*

Budem bojovať v službách zla...

Blue Öyster Cult: *V službách zla*
Text: Patti Smith

1

2011

This Ain't the Summer of Love *Toto nie je leto lásky*

Nepodarilo sa mu zmyť zo seba všetku jej krv. Pod nechtom ľavého prostredníka sa ako zátvorka črtala tmavá čiara. Začal ju vyškrabávať, hoci sa mu celkom páčila: spomienka na včerajšie potešenie. Po chvíli márneho drhnutia si napokon strčil krvavý prst do úst a začal sať. Chuť železa mu pripomenula pach krvi, ktorá prudko vystrekla na vykachličkovanú dlážku, poffrkala steny, premočila mu džínsy a uteráky broskyňovej farby – mäkučké, suché, úhľadne poskladané – premenila na krvou nasiaknuté handry.

Dnes ráno mu farby pripadali akési jasnejšie a celý svet krajší. Ovládol ho pokoj a povznášajúci pocit, akoby ju pohltil, akoby dostal jej život transfúziou do krvi. Keď ich zabijete, patria vám: pripútate si ich oveľa mocnejším putom, ako vie poskytnúť sex. Už len to, že ste ich videli v okamihu smrti, je dôvernejšie ako čokoľvek, čo spolu môžu zažiť dve živé telá.

Vzrušovala ho myšlienka, že nikto nevie, čo urobil a čo plánuje. V slabom aprílovom svetle sa opieral o vyhriatu stenu, celý šťastný a spokojný si cmúľal prostredník a upieral zrak na protíľahlý dom.

Nebol to ktovieako pekný dom. Obyčajný. No určite sa v ňom žije lepšie ako v tom stiesnenom byte, kde v čiernych plastových vreciach čakajú

na spálenie šaty stuhnuté od včerajšej krvi a za kuchynským drezom sa skrývajú vyleštené nože vyčistené bielidlom.

K domu patrilo čierny plot, malá predzáhradka a trávnik, ktorý bolo treba pokosiť. Dvoje biele vchodové dvere tesne pri sebe naznačovali, že trojposchodovú budovu prestavali na dva byty. Na prízemí bývala dievčina menom Robin Ellacottová. Hoci si dal záležať, aby zistil jej pravé meno, v hlave ju volal Sekretárka. Práve videl, ako sa mihla v arkierovom okne. Lahko ju spoznal podľa výrazných vlasov.

Sledovanie Sekretárky preňho predstavovalo niečo navyše, akýsi príjemný bonus. Mal ešte niekoľko hodín čas, a tak si povedal, že sa na ňu pôjde pozrieť. Dnes bol deň odpočinku: prestávka medzi veľkolepým včerajškom a zajtrajškom: medzi uspokojením z toho, čo urobil, a vzrušením z toho, čo príde.

Dvere na pravej strane sa nečakane otvorili a Sekretárka vyšla von v sprievode nejakého muža.

Ešte vždy sa opieral o vyhriatu stenu a pozoroval ulicu s tvárou obrátenou bokom k nim, aby sa zdalo, že na niekoho čaká. Ani jeden z nich mu nevenoval pozornosť. Bok po boku vykročili po ulici. Dal im asi minútový náskok a pustil sa za nimi.

Ona mala na sebe džínsy, ľahkú bundu a čížmy s rovnou podrážkou. V slnečnom svetle nadobudli jej dlhé vlnité vlasy červenkastý nádych. Zazdalo sa mu, že medzi tými dvoma vládne istá odmeranosť. Nerozprávali sa.

Vedel odhadnúť druhých. Odhadol a očaril dievča, ktoré včera zomrelo obklopené krvou nasiaknutými broskyňovými uterákmi.

Sledoval ich s rukami vo vreckách, kráčajúc po ulici v obytnej štvrti, akoby šiel niekam na nákup, a v to jasné ráno nepôsobili jeho slnečné okuliare vôbec nápadne. Stromy sa mierne kývali v slabom jarnom vánku. Na konci ulice dvojica zabočila doľava na širokú rušnú dopravnú tepnu lemovanú kancelárskymi budovami. Keď míňali ealinskú radnicu, vysoko nad ním sa v slnečných lúčoch zaleskli okenné tabule.

Sekretárkin spolubývajúci alebo priateľ, či kto to vlastne bol – zboku mal ostré črty a hranatú bradu –, jej práve niečo hovoril. Odpovedala stroho a ani sa neusmiala.

Ženy sú malicherné, odporne, obmedzené špiny. Urážlivé suky, všetky do jednej. Očakávajú, že chlap urobí všetko, len aby boli šťastné. Až keď pred vami ležia mŕtve a prázdne, sú konečne očistené, záhadné, ba dokonca nádherné. Vtedy patria iba vám, nemôžu sa hádať, zápasiť ani odísť. Sú vaše a môžete si s nimi robiť, čo sa vám zachce. Tá včerajšia bola ťažká a poddajná, teda keď z nej nechal vyteciť všetku krv. Jeho hračka v životnej veľkosti.

Kráčal za Sekretárkou a jej priateľom cez rušné nákupné centrum Arcadia. Zakrádal sa za nimi ako prízrak alebo boh. Videli ho vôbec davy ľudí, čo sa v sobotu vybrali na nákupy, alebo bol premenený, dvojnásobne živý, obdarený neviditeľnosťou?

Prišli na autobusovú zastávku. Držal sa obďaleč, predstieral, že pozerá cez dvere do indickej reštaurácie, na kopy ovocia pred zelovocom a kartónové masky princa Williama a Kate Middletonovej, zavesené v okienku novinového stánku, a pritom sledoval ich odraz v skle.

Chystali sa nastúpiť na autobus číslo 83. Nemal pri sebe veľa peňazí, no sledovať ju bola taká zábava, že ešte nechcel skončiť. Nastúpil za nimi a začul, že muž spomína Wembley Central. Kúpil si lístok a vyšiel za nimi na poschodie.

Dvojica si našla miesta vedľa seba úplne vpredu. On si sadol neďaleko k neutrlej žene, ktorú prinútil odsunúť tašky s nákupom. Pomedzi mrmlanie ostatných cestujúcich k nemu občas doľahli ich hlasy. Keď sa nezhovárali, Sekretárka sa bez úsmevu dívala z okna. Nechcela ísť tam, kam mali namierené, tým si bol istý. Keď si z očí odhrnula pramienok vlasov, všimol si, že nosí zásnubný prsteň. Takže sa bude vydávať... alebo si to aspoň myslí. Slabý úsmev ukryl za vyhrnutý golier bundy.

Cez špinavé okná autobusu prenikali teplé lúče poludňajšieho slnka. Pristúpila skupinka mužov, ktorí zaplnili okolité sedadlá. Niektorí mali na sebe červeno-čierne ragbyové dresy.

Zrazu mal pocit, akoby žiara dňa potemnela. Tie dresy s polmesiacom a hviezdou v ňom vyvolávali nepríjemné asociácie. Pripomínali mu časy, keď sa necítil ako boh. Nechcel si ten pekný deň poškrvniť dávnymi

spomienkami, zlými spomienkami, no jeho povznesená nálada sa rýchlo vytrácala. Nahnevany – týnedžer zo skupinky zachytil jeho pohľad, no rýchlo sa vyľakane odvrátil – vstal a zamieril naspäť ku schodom.

Tyče pri dverách sa pevne držal otec s malým synom. Výbuch zlosti kdesi v žalúdku: *on* mal mať syna. Presnejšie, *ešte vždy* mal mať syna. Predstavil si, že chlapec stojí pri ňom, vzhliada k nemu a obdivuje ho – no jeho syn bol dávno preč a jediný, kto za to mohol, bol muž menom Cormoran Strike.

Cormoranovi Strikeovi sa však pomstí. Urobí mu zo života peklo.

Keď vystúpil, zadíval sa na predné sklo autobusu a naposledy zazrel Sekretárkinu zlatistú hrivu. Znova ju uvidí o necelých dvadsaťštyri hodín. Tá myšlienka mu pomohla potlačiť náhly záchvat zlosti, ktorý v ňom vyvolal pohľad na dresy klubu Saracens. Autobus s rachotom odfrčal. On vykročil opačným smerom a cestou sa upokojoval.

Mal skvelý plán. Nikto nič netušil. Nikto ho nepodozrieval. A doma v chladničke naňho čakalo čosi naozaj výnimočné.

2

A rock through a window never comes with a kiss.

Blue Öyster Cult, 'Madness to the Method'

Kameň hodený do okna nikdy nesprevádza bozk.

Blue Öyster Cult: *Pobraj sa s pravidlami*

Robin Ellacottová mala dvadsaťšesť rokov a už vyše roka bola zasnúbená.

Vydávať sa mala pred tromi mesiacmi, no pre nečakané úmrtie budúcej svokry obrad odložili. Za tie tri mesiace od plánovanej svadby sa veľa zmenilo. Ktovie, či by s Matthewom vychádzali lepšie, keby si vymenili manželský sľub. Dohadovali by sa menej, keby pod zaфіrovým snubným prsteňom, ktorý jej začínal byť trochu voľný, mala aj zlatú obrúčku?

Bol pondelok ráno, Robin sa predierala pomedzi trosky na Tottenham Court Road a v duchu znova prežívala včerajšiu hádku, ku ktorej sa schylovalo už pred odchodom z domu na ragbyový zápas. Robin mala pocit, že s Matthewom sa hádajú po každom stretnutí so Sarah Shadlockovou a jej priateľom Tomom. Spomenula to aj počas hádky, ktorá visela vo vzduchu už počas zápasu a pretiahla sa až do skorých ranných hodín.

„Sarah provokovala, preboha, čo to nechápeš? V jednom kuse sa naňho pypytovala a nechcela s tým prestať. Ja som s tým nezačala...“

Večne rozkopané okolie stanice Tottenham Court Road bránilo Robin v ceste do práce od prvého dňa, keď začala pracovať v súkromnej detektívnej agentúre na Denmark Street. Na nálade jej nepridalo, ani keď sa potkla o veľký kus betónu, no po niekoľkých tackavých krokoch znova

nadobudla rovnováhu. Z hlbkej jamy plnej mužov v prilbách a reflexných vestách k nej doľahol piskot a neslušné poznámky. Robin si odhrnula z očí dlhé medové vlasy. V tvári bola celá červená, no nevšímala si ich. V myšlienkach sa ustavične vracala k Sarah Shadlockovej a jej zlomyseľným neodbytným otázkam o Robininom šéfovi.

„Je *zvláštne* príťažlivý, no nie? Vyzerá trochu zničené, ale to mi nikdy neprekážalo. Je taký sexi aj naživo? Je dosť mohutný, však?“

Robin videla, ako Matthew zatína zuby, a snažila sa odpovedať chladne a ľahostajne.

„V kancelárii sedíte len vy dvaja? Naozaj? Fakt tam nie je nikto iný?“

Krava, pomyslela si Robin, ktorej zvyčajná dobrosrdečnosť sa nevzťahovala na Sarah Shadlockovú. *Presne vedela, čo robí.*

„Naozaj dostal v Afganistane vyznamenanie? Fakt? Fíha, takže je ešte aj vojnový hrdina?“

Robin sa zo všetkých síl snažila zastaviť Sarah, ktorá ako jediná ospevovala Cormorana Strikea, ale nepodarilo sa jej to. Do konca zápasu sa do Matthewovho správania k snúbenici vkradol chlad. Nespokojnosť mu však nebránila cestou späť z Vicarage Road so smiechom žartovať so Sarah. Tom, ktorý bol podľa Robin rovnako nudný ako hlúpy, sa rehotal s nimi, nevnímajúc akýkoľvek podtón.

Predierala sa pomedzi okoloidúcich, ktorí takisto obchádzali priekopy na ceste, a napokon prešla na druhú stranu cesty. Kráčala v tieni betónového monolitu Centre Point s mriežkovým vzorom a znova sa v nej dvíhal hnev. Spomenula si totiž, čo jej Matthew povedal o polnoci, keď sa hádka opäť rozhorela.

„Musíš o ňom v jednom kuse rozprávať? Počul som, ako si Sarah vravela...“

„*Nezačala som* o ňom rozprávať ja, ale *ona*, nepočúval si...“

Matthew ju však začal napodobňovať vysokým imbecilným hlasom, ktorý používal na všetky ženy: „*Ach, má také krásne vlasy...*“

„Doriti, ty si totálne paranoidný!“ skríkla Robin. „*Sarah* tárala o vlasoch Jacqua Burgera, nie o Cormoranových, a ja som len povedala...“

„*Nie o Cormoranových,*“ zopakoval tým debilným upišaným hlasom. Robin zabočila na Denmark Street rovnako zúrivá ako pred ôsmimi hodinami, keď sa vyrútila zo spálne a šla si ľahnúť na pohovku.

Sarah Shadlocková, prostá Sarah Shadlocková, ktorá s Matthewom chodila na univerzitu a robila všetko možné, len aby ho odlákala od Robin – od dievčaťa, ktoré zostalo v Yorkshire... Keby mala istotu, že Sarah už v živote neuvidí, hrozne by sa potešila, no v júli im príde na svadbu. A nepochybne im bude otravovať manželský život a možno sa jedného dňa pokúsi votrieť aj do Robininej kancelárie, aby sa zoznámila so Strikeom, teda ak má oňho ozajstný záujem a nevyužíva ho len na to, aby medzi Robin a Matthewa zasiala nezhody.

Nikdy ju nezoznámim s Cormoranom, pomyslela si zlostne Robin a podišla ku kuriérovi, ktorý stál pred vchodom do kancelárie. Na rukách mal rukavice, v jednej držal podložku na písanie a v druhej dlhý hranatý balíček.

„Je to pre Ellacottovú?“ opýtala sa Robin, keď pristúpila bližšie. Čakala totiž, kedy jej doručia jednorazové fotoaparáty zabalené v kartóne slonovinej farby, ktoré mali slúžiť ako darčeky pre svadobných hostí. V poslednom čase mala taký nepravidelný pracovný čas, že bolo pre ňu jednoduchšie dať si doručiť internetové objednávky do práce ako do bytu.

Kuriér prikývol a otrčil jej podložku na písanie, ani si nezložil helmu. Robin sa podpísala a prevzala dlhý balíček, ktorý bol oveľa ťažší, ako očakávala. Strčila si ho pod pazuchu s pocitom, že sa v ňom posunul jediný veľký predmet.

„Ďakujem,“ povedala, no kuriér sa už stihol odvrátiť a prehodiť nohu cez motocykel. Keď odomykala dvere do budovy, počula, ako odfrčal.

Vyšla po kovovom schodisku, ktoré sa točilo okolo pokazeného výťahu pripomínajúceho klietku. Vzduchom sa niesla ozvena jej krokov. Keď odomkla a otvorila sklené dvere, odrazilo sa od nich svetlo. Vyňímá sa na nich tmavý vygravírovaný nápis: C. B. STRIKE, SÚKROMNÝ DETEKTÍV.

Naschvál prišla skôr. Boli totiž zaplavení prípadmi a chcela dorobiť nejaké papierovačky, skôr ako sa pustí do každodenného sledovania mla-

dej ruskej striptízovej tanečnice. Z ťažkých krokov nad hlavou usúdila, že Strike je ešte vo svojom byte o poschodie vyššie.

Robin položila podlhovastý balíček na stôl, vyzliekla si kabát, spolu s kabelkou ho zavesila na háčik pri dverách, rozsvietila svetlo, napustila vodu do kanvice, zapla ju a vzala zo stola ostrý otvárač na listy. Spomenula si, ako Matthew kategoricky odmietol uveriť, že obdivovala kučeravú hriavu krídelníka Jacqua Burgera, a nie Strikeove krátke vlasy, ktoré (úprimne povedané) vyzerajú skôr ako chlpy. Zúrivo zabodla otvárač do balíčka, rozrezala ho a otvorila.

V škatuli bola bokom napchatá odseknutá ženská noha s ohnutými prstami, aby sa do nej zmestila.